

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 42/21
V Lucemburku dne 17. března 2021

Rozsudek ve věci C-64/20
UH v. An tAire Talmhaíochta Bia agus Mara, Éire agus An tArd-Aighne

Soud členského státu je povinen vykonat pravomoc, kterou mu svěruje vnitrostátní právo, svým rozhodnutím určit, že tento členský stát směrnici Unie neprovedl správně a je povinen to napravit

Uvedený soud nemůže pominout povinnost uloženou tomuto členskému státu provést směrnici z důvodu údajné nepřiměřenosti tohoto provedení, která podle tohoto soudu vyplývá z budoucí změny požadavků plynoucích z unijního práva.

UH, irský státní příslušník, jehož mateřským jazykem je irština a který pochází z Gaeltacht Galway (region Galway, Irsko), konstatoval, že údaje přiložené k veterinárním léčivým přípravkům jsou sepsány výlučně v anglickém jazyce. Má přitom za to, že směrnice 2001/82¹ ukládá povinnost, aby tyto údaje byly sepsány v obou úředních jazycích Irska, a sice v irštině a angličtině. Dne 14. listopadu 2016 UH podal k Ard-Chúirt (Vrchní soud, Irsko) návrh, aby bylo určeno, že došlo k nesprávnému provedení této směrnice, a v důsledku toho byla Irsku uložena povinnost změnit jeho vnitrostátní právní předpisy.

Ard-Chúirt určil, že irské právní předpisy týkající se označení na obalu a příbalových informací veterinárních léčivých přípravků nejsou v souladu s požadavky stanovenými uvedenou směrnicí v jazykové oblasti, a byl tedy porušen článek 288 SFEU². Tento soud nicméně poznamenal, že nařízení 2019/6³, které se má použít od 28. ledna 2022, připouští, že údaje, které musí být uvedeny na vnějším obalu, vnitřním obalu a příbalových informacích veterinárních léčivých přípravků, mohou být sepsány v irském jazyce nebo v anglickém jazyce. Uvedený soud měl tedy za to, že navrhovatel získá ze změny irského práva za účelem dodržení směrnice jen omezený a dočasný přínos, zatímco dodavatelům a distributorům veterinárních léčivých přípravků by vznikly obtíže, přičemž by hrozily závažné důsledky pro zdraví zvířat, jakož i pro hospodářskou a sociální situaci v Irsku.

Soudní dvůr, kterému tento soud položil předběžné otázky, rozhodl, že článek 288 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud, který v rámci řízení stanoveného za tímto účelem vnitrostátním právem zjistí, že členský stát, do jehož struktury spadá, nesplnil svou povinnost správně provést směrnici 2001/82, odmítl z důvodu, že se mu jeví, že vnitrostátní právní předpisy jsou souladu s nařízením 2019/6, které tuto směrnici zrušilo a které se použije ode dne 28. ledna 2022, svým rozhodnutím určit, že tento členský stát uvedenou směrnicí neprovedl správně a je povinen to napravit.

Závěry Soudního dvora

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 3), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. 2004, L 136, s. 58; Zvl. vyd. 13/34, s. 286). Směrnice 2001/82 zejména stanoví, že na vnějším a vnitřním obalu léčivých přípravků musí být uvedeny povinné údaje týkající se těchto přípravků, například název, síla, forma, obsah, číslo výrobní šarže, číslo registrace, druh zvířat a dávkování. Článek 58 odst. 4 této směrnice stanoví, že tyto údaje se uvádějí „v jazyce nebo jazycích země, ve které jsou uváděny na trh.“

² Článek 288 třetí pododstavec SFEU stanoví, že „směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.“

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82 (Úř. věst. 2019, L 4, s. 43). Článek 7 odst. 1 tohoto nařízení stanoví, že povinné údaje jsou sepsány v „úřední[m] jazy[ce] nebo jazyc[ích] členského státu, v němž je veterinární léčivý přípravek dodáván na trh.“

Soudní dvůr připomněl, že povinnost členských států dosáhnout výsledku sledovaného směrnicí, jakož i jejich povinnost přijmout veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k zajištění splnění této povinnosti platí pro všechny orgány členských států, včetně soudních orgánů, v rozsahu jejich pravomocí⁴. Kromě toho Soudní dvůr konstatoval, že irské právo umožňuje jednotlivcům získat soudní rozhodnutí, kterým se určuje, že Irsko správně neprovedlo určitou směrnicí Unie a je povinno tuto směrnicí provést, přičemž vnitrostátním soudům ponechává možnost odmítnout vydání takového rozhodnutí na základě důvodů stanovených tímto právem.

V projednané věci předkládající soud určil, že směrnice 2001/82 byla provedena nesprávně. **Soudní dvůr v tomto ohledu poznamenal, že okolnost, že se jeví, že irské právní předpisy jsou již v souladu s nařízením 2019/6, které se použije ode dne 28. ledna 2022, nemůže zpochybnit konstatování neslučitelnosti těchto právních předpisů s unijním právem do tohoto data ani a fortiori takovou neslučitelnost odůvodnit.** Ustanovení směrnice 2001/82 si totiž zachovávají svou závaznou povahu až do okamžiku zrušení této směrnice uvedeným nařízením. **Pouze Soudní dvůr může výjimečně a z naléhavých důvodů právní jistoty přechodně pozastavit účinky pravidla unijního práva ve vztahu k vnitrostátnímu právu, které je s tímto pravidlem v rozporu.**

Soudní dvůr měl proto za to, že článek 288 SFEU brání tomu, aby vnitrostátní soud mohl pominout povinnost uloženou členskému státu, do jehož struktury spadá, provést směrnicí, z důvodu údajné nepřiměřenosti tohoto provedení v rozsahu, v němž by se mohlo jevit, že je toto provedení nákladné nebo zbytečné z důvodu budoucího zrušení této směrnice. Přísluší tedy předkládajícímu soudu, aby přijal veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k zajištění toho, aby bylo dosaženo výsledku stanoveného touto směrnicí, a proto přijal navrhované rozhodnutí.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki 📞 (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📞 (+32) 2 2964106

---

⁴ V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec SEU stanoví, že „členské státy učiní veškerá vhodná obecná nebo zvláštní opatření k plnění závazků, které vyplývají ze Smluv nebo z aktů orgánů Unie.“